

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivrīs Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Incidentibus quæstionibus. & de ordine cognit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

Bald. De recontentione.

IVDEX laicus, qui incidit quod spiritualis coram eo, non cognoscit plenarie...

De incidentibus Questionibus, & de ordine Cognitionum. Rubrica.

SAEPE plures in iudiciis quaestiones emergunt, & dubium est cuius cognitio debeat precedere...

ADDITIO.

Pileus posuit de hoc rub. & est ultima suae secundae partis. Tan. conuertit hanc rub. & est suae secundae partis pe. Comendabiliter autem auctor sic formavit rubric. propter rubricam de ord. cog. quae ueniebat in 3. parte ponenda.

SUMMARIUM.

- 1. Questio civilis quotupliciter incidere possit.
2. Questiones incidentes q. sint prius tractanda, & non simul.
3. Questione civili incidente civili refert, an incidens sit talis, quae patitur litis contestationem, uel non.
4. Quaestiones plures & multiplices in iudicio deciduntur, quibus, etiam multiplicitate est prouidendum.
5. In quaestionibus incidentibus primum constare debet de re, demum de eius circumstantiis.
6. Actionem eligere an cogatur quis ante iuramentum calumniae.
7. Diverse quaestiones si ab una parte tantum proponuntur, & sint criminales, an accusator possit eas simul proponere.
8. Agens de uno crimine contra unum civiliter, an possit & contra alium de eodem crimine pendente iudicio primo, agere.
9. Plures & diversi si contra unum solum agant, quis primo sit uenturus.
10. Questio ad diuersas partes mota quomodo sit terminanda.
11. Prius prouocatus prius est audiendus, libellum dando, iurando, testes producendo &c.
12. Petentium eandem uxorem prior prius auditur, propter uitandam difficultatem.
13. Cuiuslibet seu spiritualis quaestiones si earum altera directe proponitur, & altera per modum exceptionis, an simul possint agitari.
14. Diverse quaestiones criminales si a diuersis partibus in iudicio proponuntur, qualiter sunt agitandae, & nu. 16.
15. Reaccusare summ. accusatorem an sit in iudicio permitendum.

1.6. Sciendum

est igitur, quod cum duae quaestiones in iudicio proponuntur, aut sunt ambae principales, aut una est principalis, & altera incidens...

no si vero sunt criminales, & inaequales, tunc maior minori praeponeatur: quod si una sit criminalis, & altera civilis, de criminali prius agatur, ut ex inferioribus apparet. Porro si non sunt ambae principales, sed una incidit alteri, tunc de incidenti principali prius cognoscendum & pronuncandum est...

ADDITIONES.

- a Si quidem. In hoc principio prosequitur gl. Io. 3. q. 11. in civili. & Bernar. hic. tit. nam & hoc usque ad ver. sed dixit.
b Et Azo. Quibus assentit Inno. de elect. cum in ter R.
c C. j. Et vide, quod ibi scriptum super j. gl. in qua opinionem istam ponunt, & in lego. quae statim allegari debent in fin. posuit quatuor modo, ex quibus sumi potest, quod queritur de pronuntiatione super incidenti, prae misso ibi breuiter, quid de his opinionibus sit tenendum.
d Nota, quod. Secundum Alber. Pap. quem alleg. j.
e Opus. Secundum Tancre. cuius sunt haec uerba usque ibi, potest etiam quod tamen receperat ab Azo. in summa de or. in. ubi etiam est ille ver. potest, & quoad mentem, quasi totum, quod sequitur usque ad finem ut.

rum hereditarium: postea uult inquiri. an ipse sit heres, vel non
 certe praepostera est talis petitio, C. de nare. act. ut debuit ext. de
 or. cog. tuā. vel si petā fundum rei uedicatione, & interim cōdi
 cum fructus eius, ac si meus esset: repellat ab hac secūda petitioe
 ff. de excep. fundi. ¶ Quam primum enim constare debet de re, &
 postea de circūstantiis eius quāri: arg. ext. de ecll. ad audiē
 tiam. & de re iu. abbate sane. ¶ Tertius est, cū secūda est iudicia
 lis primā pata, petebam à te fundum Titianum, quem possides:
 tu negas eum meum: ego peto uiam ad dictum fundum, per fun
 dum Sempronianum, qui tuus est: non sum audiendus in hac se
 cūda petitione, quia iudicat primā, ff. de excep. uelūdū Titianū.
 Vel si à te fundū aliquem in solidū uendico, & uelim interim te
 cum agere communi diuidendo pro parte eiusdem, nō sum au
 diendus, quia per hanc iudicatur primā, ut pra. l. fundi, quem
 ¶ Quartus est, quādo sunt tales actiones ppositae, quod una tol
 litur alterius electione: ut actio de peculio, & tributaria: quā tūc
 debet unam ex illis eligere, ut ff. de tribu. quod in heredem. §. eli
 gere. ¶ Potest etiam esse quintus, cum altera est praebula: ut
 cum quaeritur de possessione & proprietate, C. de rei uen. ordi
 narij. ¶ An autem ante iuramentum calumniae cogatur quis eli
 gere actionem? not. j. de iur. calum. §. i. uerū. sed queritur, an. sed
 & si quis uelit plures super eadem re conuenire potest, cum non
 sit prohibitus. Idem, si occasione diuersarum rerum, uel facto
 rum, arg. ff. de prob. ab ea parte. ext. de re lit. spol. cum ad sedē
 & de fide inst. inter dilectos. de donat. inter dilectos. de cens. cū
 olim. & e. olim. Quod si diuersi agant contra unum, de hoc iam
 ¶ j. dicam. ¶ Porro si diuersae quaestiones ab una parte tantum
 ponantur, & sunt criminales, potest accusator omnes simul pro
 ponere, & simul de omnibus contra eundem in uno libello age
 re, ut ext. de simo. licet Heli. 2. quaestio. 8. libellorum. ext. de iudi.
 exhibita. extra. de accus. licet. 3. quaest. x. c. j. 2. & 3. & illa crimina
 sunt clare specificanda, & sigillatim ut accusatus certificetur, ut
 b extra de testib. presentium. alias incipit, ad hoc. & melius in de
 cre. Greg. X. de cle. ut circa. Sed si primo egerit de uno crimine
 & in eius probatione defecerit, non admitteretur ad sequentia:
 d alias secus, ut 3. q. x. placuit. secundū Tan. ¶ Quod autem dixi, u
 num posse contra eundem de pluribus criminibus simul agere:
 intellige uerum esse, ex diuersis factis: sed ex eodem facto uide
 tur quod non licet, arg. a contrario, C. de accus. qui crimen. q
 non debet bis id ipsum puniri, ext. de iud. ad si clericus in si. ff. nau
 cau. stab. licet. §. si. Quod si plures criminales actiones uelit con
 tra duos ex diuersis factis pponere, dic ut s. de accusatore, in 2.
 f. ver. & seq. Occasione aut unius criminis pōt unum mille accusa
 8 reg. dic. ut ibidem. ¶ Si uero unus de eodem crimine uult con
 tra unum agere ciuilitate, & contra alium criminaliter, pendēte
 priori iudicio, uel e contra, nō potest, ff. de publi. l. 4. ff. u. bo. rap.
 l. ff. §. i. sed finito priori, potest ad alium habere recursum. Si tñ
 utraque quaestio propter rem familiarem proponatur, ut quia
 aliquid abest, uel abstitit de patrimonio suo, C. quānd ciuil. actio
 prauid. er. l. unica. & locum habet in publicis iudicijs, ut ibi dici
 tur, idem etiam & in priuatis. nā in quolibet furto hoc habet lo
 cū, ut ff. de fur. l. si. licet Pla. distinxerit inter publica & priuata iu
 dicia. pro quo facit ff. eo. inter dum. §. qui tantum. Sin autem cō
 petat criminalis & ciuilis ad uindictam eundem, tollitur una p al
 teram, ff. de iniur. quod senatus cōsul. & l. prator. §. j. ¶ ¶ Quid
 9 si plures & diuersi agunt contra unum, si quidem unus primo,
 i & alter secundo ueniat, & ambo agunt ciuilitate, uel criminaliter
 obtinet regula, qui prior appellat, &c. Sed si simul ueniant, & a
 gant ciuilitate, index eligit, quem uelit, ut sit locus gratificationi
 ut ff. de relig. l. si. in prin. ext. de elec. uenerabilem. §. obiectioni.
 de iure pat. quod autem si uero plures agant criminaliter, index
 eligit magis idoneum, ff. de accus. si plures. ff. de popul. ad. si plu
 res. Arg. tamē contra ext. de accus. licet ibi uidetur innuere, q
 simul plures admittatur: sed ubi nō fuit processum cum eis, nec
 k lis cōtestata, item contra, 2. q. j. in primis. uer. quia igitur. & ex
 de pur. ca. quot. Sol. ibi.

& huiusmodi, ut s. tit. prox. §. uidentum. Item locum habet, cū
 utraque quaestio est ciuilis, uel utraque criminalis, & neutra pre
 iudicialis, uel incidens. Item cum prima est maior secūda: sed si
 secūda sit maior prima, prauidicat in criminalibus, nisi nomen
 accusati accusare uolentis accusantem, receptum sit inter reos,
 ut dicam j. ver. item porro. Item locū habet hac regula in ope
 ris pluribus locatis, ff. loca. in operis. Item in duplicib. iudicijs, sci
 licet communi diuidendo fami. er. c. finium regum. ubi primo
 qui prouocat ad iudiciū habetur loco actoris, ff. de iu. in his trib.
 12 ¶ ¶ Item prior petentium eandem uxorem, prius auditur, pro
 m pter uitandam difficultatem, secūda uin. ¶ Fallit autē & ip
 n sa regula, cum utraque est ciuilis, & secūda est prauidicialis: quā
 est de libertate, uel de filiatione: ut ff. de libe. caus. ordinata. C. de
 adul. quoniam Alex. C. de ord. cog. l. j. & l. cum status. Item fallit,
 cum secūda est criminalis, & prima ciuilis non prauidicialis, ut
 C. de or. iud. l. si. Item, cū utraque est criminalis, sed secūda ma
 ior. Item, cum utraque est par, sed accusatus uult suam iniuriam
 prosequi, uel suorum, C. qui accu. non pos. l. j. & l. neganda. 3. q. 1. r.
 13 c. j. ¶ ¶ Caterum si ciuiliū, seu spiritualium quaestionum altera
 directe proponitur, & altera per modum exceptionis, quia forte
 reus obijcit aliquid actori, ut eius intentionem excludat, ut
 non petat eum sibi condemnari, tunc etiam simul agitantur,
 fundata prius intentione actoris, C. de proba. exceptionem. &
 de excep. si quidē. ext. de ord. cog. c. 2. nisi forte exceptio sit pra
 iudicialis, ut saepe dictum est: quia tunc prauidicialis prius tracta
 bitur, quod uerum est, cum agitur petitorio, ut extr. cod. ca. j. Si
 uero agitur possessorio, & reus obijcit prauidiciale exceptione
 nem, secus est: puta, uxor petit sibi uirum restitui. Licet enim uir
 obijciat parentelam, prius tamē restituetur mulier, quam de pare
 nrela, cognoscatur, extr. de re lit. spol. literas. & c. ex cōquestio
 14 ne de offi. deleg. cau. sam quā. & de diuo. c. porro. ¶ ¶ Porro si di
 uersae quaestiones criminales a diuersis partibus in iudicio propo
 nuntur, adhuc utendum est praecedenti distinctione. ¶ Nam aut
 ambae proponuntur principaliter, aut altera principaliter, & al
 tera per modum exceptionis: si quidem ambae principaliter, ut
 quia actor accusat reum de uno, uel pluribus criminibus, & reus
 o uersa uice uult eum reaccusare, iterum subsistit. ¶ Nā aut
 15 nomen receptum est in numero reorum, id est, lis est contesta
 ta: P & tunc de nullo crimine potest suum accusatorem reaccu
 sare, ff. ad leg. Jul. de adult. si maritus. §. praescripiones. & 3. q. 1. 1.
 c. j. & dixi s. tit. prox. §. j. Potest tñ inscriptionem deponere. accu
 satione pendente: & prima cā finita, illa poterit tractare, ut 3. q.
 1. c. 2. Si uero non est lis contestata, pōt reus accusatorem suū de
 maiori crimine accusare: & prius su per illo maiori audiet, ut 3.
 q. 11. prius est. C. qui accu. non pos. l. j. De pari uero crimine, uel
 minori, nō poterit reaccusare accusatorem, nisi reus suam, uel suo
 rum iniuriam prosequatur. ut 4. quaest. 6. omnibus. C. qui accu.
 non pos. cū rationibus. ff. de accus. hos. §. lege. Cateri si reus nō
 uult

ADDITIONES.

- a Sane. §. Lib. 6.
- b Ad hoc §. Lib. 6.
- c Ut circa. §. Lib. 6.
- d Secundum. Tan. c. Vbi sup.
- e Qui crimen. ¶ Vide, quod no. 2. q. 6. si quis ex pluribus.
- f Ver. ¶ Ibi dedi remissiones.
- g Contra alium. Azon, ubi s. circa medium uer. ubi autem dicit s. eundem, &
 declarat illud ep., scilicet qñ incipit a criminali, & subdit, qñ finita una cā,
 ad alia poterit conuolare, hac dixit propter uerba, quae mutauit actor.
- h §. j. ¶ Hoc plus instituit Azon, remittens finaliter ad rubricam, quando ciu
 lis act. prauid. crimi.
- i Si plures. ¶ Verba Azon ubi s. in fi.
- k Lis contest. ¶ Vnde dicit Host. in summa huius ti. in fi. quod si ad id deuen
 tum fuisset, forte papa alterum elegisset.
- l Item habet. ¶ Secundum Vinc. in pra. decr. super uer. iur. & usque ad eius
 signum, durant ipsius uerba.
- m Secundū Vinc. ¶ Qui declarabat hoc ibi dicit, qñ si primus admissus pro
 bauerit matrimoniu, dabit illi si demum alius idem probauerit, sed nō de
 anteriori tpe, licet pares habeat probationes cū primis agere, prior obine
 bit pp probationes & possessionem, qñ hēt, de prob. ex licetis, alias si simul
 adulterent, & probatioes essent pares, magna esset dubitatio, cui debere
 ad iudicari, cū forte neutri confiteatur suum uirum. Concederē hoc dicit
 Vin. qñ ante factum illares, probationes debere esse pares. Sed quid si secū
 dus probet tempore anteriori: pro tanto dico audiendū utrunque: & si ta
 lis paritas appareat, dic, ut no. de test. in nostra. in fi. j. gl.
- n Fallit autem. ¶ Reuertitur ad uerba Azon.
- o Subsistit. ¶ Secundum Tan. cuius uerba reassumit vsque ad uer. po
 stremo. & habetur hac pars 3. q. 1. 1. in Summa.
- p Lis est contest. ¶ Ex quatuor opinionibus, quas Cy. recitat in l. j. C. qui ac
 cus. non pos. in j. q. hac est secūda, quae etiam sibi placet, qñ per contestatio
 nem dicitur nomen accusati receptum inter nomina reorum & qño rōdea
 tur ad adulteram. C. de adul. ibi uide. dicit enim l. illam loqui de absente
 post litē contestatā: quasi intendat, qñ descriptioni nō sit necessaria praesentia
 describendi. ¶ Aduerte, fm Bar. in l. 2. C. ut nemo priu. qñ in criminali ca
 quādiu pendet cognitio super accusatione, an sit ualida, uel non eci
 d ex ille procedi pronunciat, non recipitur quis inter reos.

inoripre
 maliprim
 abaprim
 prius co
 ta. Infit.
 si de ha
 quaestio
 recte op.
 cogni. ca.
 e haredi
 el parens.
 credit se
 alio que
 ouincia.
 genti per
 leg. Cor.
 si agenti
 ul. l. 2. §. si
 mulier ff.
 s. tracta
 s. inuili.
 d. exhibi
 dentibus
 sed tan
 si p. cis.
 ste. ex de
 in dilecti.
 es, quod
 og. c. i. &
 a, quod
 iat litis
 principali
 3. §. spa
 iuris cau
 e appen
 onni pa
 tunc de
 nti: & eo
 ti cogno
 deo tunc
 it. nam si
 ueritati,
 of. lib. si
 non pa
 dicitur
 de hacin
 & p hoc
 dam Ca
 cationis,
 sed nun
 praui.
 n. Si ue
 or. in. l.
 am ma
 ponun
 tantum
 aut cri
 pramit
 minus, si
 dicit, C.
 a, nō de
 vt ecll.
 uer. no.
 postmo
 it debi
 m here

Bernar.
 uentur. &
 ribus ubi
 m illo iu
 etiam.
 uer. po
 tit.

vult contra auctore scribere, sed tantum excipere, ut est ab accusatione repellat, de quolibet crimine, pari vel maiori, prout cum agere: & pbato crimine in modum exceptionis, accusator repellitur, ut 6. q. j. qui crimen, ext. de adul. c. pen. & fi. C. e. quonia Aleaxadii. ext. de or. cog. c. 1. & hoc quidem verum est, nisi accusator eum accuset de crimine excepto: am tunc obiectu criminis non potest eum a sua accusatione repellere, nisi sit eius capitalis iniuricus, vel conspirator: ut hac habentur & not. extra de accu. cum P. & de sumo. licet Heli. & hac sit diuersa in excipiente & accusante: quia in excipiente non queritur de iure accusati, sed de iure accusatoris: & q. excipit, non accusat, ut C. ad l. Cor. de falsi. falsi. ff. de accus. hi. tantum. Itē pbato crimine in modum exceptionis, nulla poena puniatur actor, sed tantum ab accusatione repellitur: & quod hic defunt, j. de accu. j. Postremo dicendum est, quid iuris sit qm̄ a diuersis partibus diuersae quaestiones, proponuntur, quarum altera est criminalis, altera civilis: & quidem si actor civilem, proponit accusationem, reus autem criminalē, criminalis prius tractabitur, q. civilis: ut C. de ordi. iud. l. pen. & fi. & 3. q. 1. r. civili. nisi civilis sit praedicialis criminali: quia tunc primo tractabitur civilis, vt 3. q. 1. r. si crimē. & C. de or. iud. l. fi. & s. dictum est. Vtrum libellus sit necessarius, & litis contestatio, in praediciali quaestione, no. j. in tract. libel. in tit. de ord. cog.

ADDITIONES NOVAE.

- * Quando super incidenti & emergenti sit pronuntiandum, Bal. in repertorio quod fecit super Innocen. in tit. de ord. cog.
* An iudex laicus possit de incidentibus spiritualibus cognoscere, Bal. vbi supra.
* Quid si coram arbitro incidat quaestio filiationis, an remittatur ad episcopum: & quid de arbitratore, vide Bal. in dicto repert. super eo. ii. Item qd si fiat statum quod iudex laicus possit cognoscere de spiritualibus, & qd operetur. Bald. ibidem.
* An exceptio clericatus, excommunicationis, & periurii dicantur spirituales, Hof. in c. de ord. cogu.

Bald. de incidentibus Quaestionibus & ordine Cognitionum.

QVAESTIO Principalis dicitur illa, quae mouetur principaliter propter se: & incidens large dicitur, quae secundario mouetur, & illa quandoque contraria: ut ut exceptio qm̄q; adminiculatur, ut quae incipit ab eade parte, vt l. si quis, §. sed si queratur. in gl. Azo. ff. si serui. uen. Bal. & quae mouetur vna qm̄ principalis, qm̄q; plures: si plures, aut ab una parte: & tunc si petitiones se non contingunt, admittit cumulationem: si se contingunt, dicitur in l. fundi. & l. fundi. ff. de exce. & p. Dy. in c. nullus plurib. de reg. iur. li. 6. si ad diuersa: ut petitio & recouentio, tunc si se contingunt, recouentio non habet vim exceptionis, ut not. ff. de inoff. test. l. Pap. §. si filius. & hoc casu si prius sententiar super recouentione, sententia est nulla, quasi indifusa exceptio: argu. extra. de iud. c. exhibita. C. de ord. cog. l. ii. ¶ Si autem se non contingunt, tunc est aliqua, sed potest appellari ut no. ff. sen. sine appel. rel. in l. j. §. si. B. ¶ Incidit civilis civilis: vt si petiti hereditate patris, opponit, q. sit iuratus. ¶ Item incidit criminalis, licet eius vigore poena non applicetur hico ut no. ff. de adul. l. 2. §. si publico. sed actio non dicitur criminalis, nisi principalis conclusio libelli sit ad poenam fiscale, ut not. in l. agraria. ff. de ter. mo. in gl. ¶ Civilis incidit criminalis: ut si accusatus de plagio, dicat se dominum. C. de plag. l. p. vel si agenti de adulterio, opponitur q. est seruus, C. de adul. l. quoniam Alexandrum. ¶ Criminalis incidit criminalis: ut si agenti de adulterio, opponitur de Inocentio: qd fieri debet antelitis contestatione, ff. de adul. l. 2. §. q. hoc dicit. Et est spale in ista exceptione, q. coaditus p. exceptionem puniatur, ut d. §. si publico. quia non habet solum vim exclusionis sed etiam punitionis, vt ibi p. richard. ¶ Item incidit criminalis criminalis: vt si accusas me de vulnere, ego excipio, q. prius illum occideras: imo & si te accuso, habet et vim exceptionis reaccusatio, C. qui acc. no. pof. l. j. vbi de hoc, §. j. ver. scias. G. ¶ Dicitur et incidens quaestio, emendatio & mutatio libelli: quae fieri potest ex eadem instantia, quando libellus peccat in materia: scilicet si in forma: quia omnino debet esse nouus libellus forma substantiali mutata. ff. de adul. si accusaturus. de accus. libellorum. uer. q. si libelli. arg. ff. de iust. & iur. l. ius civile. & de testa. mil. l. tribunus. §. ult. vide j. de lib. l. concep. §. auctorem. ¶ Dicitur etiam incidens quaestio, replicatio: quae potest cumulari cu petitione, si actor vult: ut peto decē ex mutuo, no obstante pacto de no petendo: quia postea fecisti pactu de no petendo. fm̄ Ina. C. si uer. ad rē iud. l. j. Dicitur et incidens quaestio, recouentio, ar. ff. de iuris. om. iud. l. si idē, §. sed sit. p. fertim si petat principalem petitione. fm̄ Iac. Bur. Sciendum est autem, q. incidentiu quaestio debent eade sententia terminari, quae am diuersa: & ista ex primo, uel pprio vocabulo, uocant, emergentes, q. prius decidenda sunt: si de lib. causa. l. libera. ext. de iud. c. exhibita. fm̄ Gul. No tñ est ista nulla, si de incidenti, pnucietur nec dē, p. p. terea instantia diuidi, si de mi. l. in tra. utile. Bal. Qm̄ incidens est talis q. n. patitur litem contestari nec pcedi, prius est cognoscendū de incidenti. Si autē patitur contestari & pcedi, prius est cognoscendū de principali, uer. si. & ut premissa. Gul. l. 3. ff. de iur. fm̄ Alb. Pa. Gul. ¶ Quaedam sunt plititiones praediciales: quod dicitur no. ff. de iud. l. per minorē. Quaedam prambule, uer. p. etiam. Gul. Sed primo debet p. lare de re, postea de circumstantiis eius queri, uer. secundus est Gul. ¶ Plures accusationes possunt fieri d. unum eodē libello, & d. diuersos si simul delinquerunt, C. de acc. l. si quis homicidii. Si autem qlibet de se, aut circa idem: & tunc idem, C. si reus, uel accu. l. 2. Si circa diuersa

tunc non debent eodē libello permisceri: quia nullam habent contiguitate uide j. porro. uide j. defent. §. in uno & eodē. Gul. ¶ Praedicialis quaestio prius est tractanda in petitorio: scilicet in possessorio, uer. certu. G. In excipiendo no querit de iure accusati, sed de iure accusatoris, uer. si. ad fi. G.

De Petitorio, possessorio, & spoliatione: Rubrica. ADDITIO.

Nullus ex practicis auctoribus directe posuit hanc Rubricam. Taota non parte 2. posuit rubricas de libello recuperandae possessionis, seu restitutionis: item ad ipse dicitur: item & retinendae: & sic super rub. Possessoris. ¶ Ross. inter interdicta tractat de interdicto Vnde ui, Quod ui aut clam, ut possidetis, & Vtrobi.

S V M M A R I V M.

- 1 Petens se restitui, non potest nisi de alia spoliatione reconueniri. Excipi potest se spoliatione contra agentem, etiam de spoliatione.
2 Duobus, vno cum petitoria actione, altero cum possessoria, simul adiuuicem concurrunt, vt vterque prius agat, quis eorum sit praefereendus.
3 Actore primo petitorio agenti, & reo secundo possessorio qui conuenerat de spoliatione, qualiter sit consulendum.
4 Petitorium & possessorium in iudicio posita si sint sup diuersa, qd iuris, Reconuentio quo casu tantum ante litis contestationem fieri possit.
5 Spoliatio duobus modis potest in iudicio proponi.
6 Impetrans contra aliquem super petitorio, an ille possit contra impetratē agere possessorie: oram eodem iudice.
7 Quaestio spoliationis in modum actionis, uel exceptionis proposita, semper repellit agentem in causa criminali.
8 Exceptio spoliationis, quibus causis, & a quibus & quot modis fieri possit.
9 Contra procuratorem nomine domini agentem, an possit excipi, quod ipse procurator reum spoliauerit.
10 Exceptio de spoliatione non a tertio, sed tertie persona facta, puta a qua causa est habita, an fieri possit. Possessor alicuius pignoris aduersus secundum creditorem non defendit ex iure primi creditoris.
11 Exceptio spoliationis rerum priuatarum contra agentē de re spirituali, uel quasi an admittatur.
12 Depositarius, uel commodatarius, apud quem res deposita, uel cui commodata auferitur, an poterit restitutionem petere. Restitutionem petens debet probare possessionem & deiectionem.
13 Debitor conuentus, qui tenetur per iuramentum soluere certa die, an possit opponere exceptioem spoliationis.
14 Spoliatus non tenetur respondere spoliatori ante restitutionem, nec vquam esse ei respondendum, si non sit soluendo.
15 Spoliatore ultra mare rem habente, satisfationibus est insistendum.
16 Recipiens a spoliatore condignum, videtur spoliationi renunciare.
17 Actio & exceptio, quo casu, & in quo differant: & nu. seq.
18 Episcopo petere ab archidiacono inra episcopalia, q. possidet, si archidiaconus dicit se non teneri respondere, & c. cuius libellus sit recipiendus.
19 Inra episcopalia in multis consistunt.
20 Publicatis attestacionibus, & super eis factis disputationibus, an quis possit adhuc redire ad possessorem. Suspensio petitorio an possit fieri post conclusionem, seu renunciationem.
21 Quae de possessione orta, & de proprietate, prius possessionis quaestio finit.
22 In quaestione de possessione & proprietate, si prius super proprietate feratur sententia, an teneat.
23 Regula ista, Dolo petit quis quod restitutus est, locum habere dicitur, tam in petitorio, quam in possessorio.
24 Appellatio dicitur extinguere & suspendere pronuntiatum: quae pendente nihil est innouandum, nu. seq. Causa possessionis nil habet commune cum proprietate.
25 Iudex qua parte habeat pronuntiare, vbi actum est mere possessorium, & ab altera partium plene probatum est de dominio.
26 Petitorio intentato an possit ad possessorem recursus haberi.
27 Agi simul interdicto retinendae possessionis, scilicet Vtrobi, & Vti possidetis: & petitorio, an sit possibile. Possidenti non datur rei vindicatio.
28 Rei vindicatio ratione solius detentionis rei potest dari potest dari, qui possidet, cum alius detinet.
29 Intētati interdicti Vti possidetis an possit exceptio spoliationis opponi.
30 Iudex qualiter pronuntiat, vbi agitur interdicto Vti possidetis, si partes probant aequaliter se rem, de qua agitur, possidere.
31 Possesio quibus modis possit amitti, & absque vitio apprehendi. Lactare pecuniam suam nemo praesumitur.
32 Cautela pro aduocato, per quam poterit facere suum clientem obtinere.
33 Cautela ad obtinendam & apprehendam possessionem alicuius rei absque vitio quam quis ad se asserti pertinet.
34 Ecclesia nunquam moritur, nec eius possessiones, etiam beneficio vacante, dicitur possunt non possessa.
35 Vacante ecclesia apud quos remaneat iurisdictio. Ecclesia an dici possit p. canonicos possidere, sicut & ciuitas p. suos ministros.
36 Duobus de possessione contententibus, quorum vnus turbat alium, & ambo dicunt se in solidum possidere, nec volunt de se inuicem conueniri, an possit iudex eos cogere petitiones suas offerre.

